

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№182

гр. Перник, 06 декември 2011 г.

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на осми ноември две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия И.

при секретаря А. М.***, като разгледа докладваното от съдията адм.д. №368 по описа на съда за 2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на ЕТ „И.М. ***“, представляван от И.Р.М.*** срещу заповед №230 от 30.08.2011 г. на Кмета на Община Трън, издадена във връзка със заповед №154/16.06.2011 г. издадена от същия административен орган.

С оспорената заповед кметът на Община Трън, на основание чл.57а, ал.7 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) е наредил на комисия, в определен състав, да пристъпи към действия по изпълнение на заповед №154/16.06.2011 г., относно премахване на незаконно поставен търговски обект в неурегулиран имот, находящ се в гр. Трън, м. „***“ в близост до ОТ 602 – собственост на Община Трън.

Жалбоподателят твърди, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна, като издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалноправни разпоредби.

Иска се от съда да отмени заповед №230 от 30.08.2011 г. на Кмета на Община Трън.

Претендира се и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по жалбата - Кметът на Община Трън, чрез процесуалния си представител, възразява срещу обжалването, като поддържа че същата е недопустима, тъй като не е налице самостоятелен административен акт, който може да бъде обжалван.

Моли производството по делото да бъде прекратено или алтернативно иска отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Претендира присъждане на разноски.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и извършена проверка на оспорвания административен акт на всички основания, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

От фактическа страна на 16.06.2011 г., след извършена проверка, Кметът на Община Трън издава заповед по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ с адресат – настоящият жалбоподател - за премахване на преместваем търговски обект, поставен незаконно в неурегулиран поземлен имот, собственост на общината. В акта е даден срок за доброволно изпълнение на разпореденото премахване. След неизпълнение от страна на нарушителя в дадения му срок, на 30.08.2011 г. Кметът издава процесната заповед

№230, с която нарежда на комисия в определен състав, да пристъпи към изпълнение на заповедта за премахване, като за това уведомен и настоящият жалбоподател.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна такава, че жалбата е подадена срещу акт, който не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 - 4 от АПК, следователно не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, поради което е процесуално недопустима.

Заповед №230/30.08.2011 г. е акт за привеждане в изпълнение на издадена по реда на чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ, заповед №154/16.06.2011 г. на Кмета на община Трън, за премахване на незаконно поставен търговски обект в имот, собственост на общината, без съответното за това разрешение. Обжалваната заповед е издадена съобразно правилото на чл. 57а, ал. 7 от ЗУТ, по реда установен с Наредба за разполагане преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности, рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи (Наредбата) на Общински съвет – Трън. Заповед №230/30.08.2011 г. се основава на друг административен акт, който подлежи на изпълнение - заповед №154/16.06.2011 г. на Кмета на Община Трън.

Характерът на административния акт се определя не от неговото наименование, а от неговото съдържание, от волеизявлението обективизирано в него. Процесната заповед съдържа разпореждане на Кмета на община Трън за привеждане в изпълнение на друг акт и не е в състояние на самостоятелно основание да породи промени в правната сфера на жалбоподателя. Такива биха могли да възникнат от заповед №154/16.06.2011 г. на Кмета на Община Трън, тъй като това е акта който притежава всички белези на индивидуален административен акт и подлежи на предварително изпълнение по реда на чл. 217, ал. 1, т. 11 от ЗУТ.

Обжалваната заповед не създава задължения за жалбоподателя, нито непосредствено засяга негови права, свободи или законни интереси. Липсата на който и да е от очертаните в чл. 21, ал. 1 – 4 от АПК белези на индивидуалните административни актове, води до недопустимост на търсената по реда на съдебното административно производство защита.

Позоваването в атакуваната заповед на Наредба на Общински съвет – Трън, не променя изводите на съда. Независимо от обстоятелството, че съответствието на Наредбата на ОбС-Трън, не е предмет на настоящия спор, следва да се отбележи, че установеното в нейния чл.10, ал. 4 изискване, за влязла в сила заповед на кмета е в противоречие с установено от ЗУТ правило по отношение на възможността за предварително изпълнение на заповедите по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ, уредена в чл. 217, ал.1, т. 11 от същия закон.

Позоваването на Наредбата в жалбата, по отношение на твърдението за необходимост от „влязла в сила на заповед на кмета за премахване”, съдът не приема за достатъчен и основателен мотив, поради описаното по-горе налично противоречие с нормативен акт от по-висока степен, какъвто е ЗУТ. Влизането в сила на заповед №154/16.06.2011 г., не е необходимо условие нито за нейното изпълнение, нито за издаване на процесната заповед. Поради това и не се споделят оплакванията на жалбоподателя за наличие на неприключил съдебен спор към момента на издаване на атакувания акт. Единствената предпоставка за пристъпване към изпълнение е изтичане на срока за доброволно изпълнение, даден на нарушителя, при който фактически състав следва принудително премахване на обекта по реда на чл. 57а, ал. 7 от ЗУТ, препращащ към реда определен с Наредбата.

Водим от гореизложеното съдът намира, че заповед №230/30.08.2011 г. не е самостоятелен акт, а волеизявление на административен орган, част от производството по изпълнение на индивидуален административен акт. Оспорената заповед на кмета на община Трън не представлява изрична воля на кмета, годна да породи самостоятелни

правни последици, като доведе до засягане на права или интереси, поради което не подлежи на самостоятелен съдебен контрол. Същата следва да се квалифицира като акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК.

По тези съображения Административен съд – Перник, намира подадената жалба против заповед №230/30.08.2011 г. за процесуално недопустима, което налага да бъде отменено протоколно определение от 08.11.2011 г. за даване ход по съществото на спора, жалбата, като недопустима - да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото – прекратено.

Мотивиран така и на основание чл. 159, ал. 1, т. 1 от АПК Административен съд – Перник

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 08.11.2011 г. за даване ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на ЕТ „И.М. ***“, представляван от И.Р.М.***, срещу Заповед №230 от 30.08.2011 г. на Кмета на Община Трън, издадена на основание чл. 57а, ал. 7 ЗУТ.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело №368 по описа за 2011 г. на Административен съд – Перник.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

СЪДИЯ: /п/